

C/2024/4084

8.7.2024.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2024. gada 30. aprīli iesniegusi Curtea de Apel Braşov (Rumānija) – Kriminālprocess pret P.P.R.

(Lieta C-318/24, Breian ⁽¹⁾)

(C/2024/4084)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Curtea de Apel Braşov

Pamata kriminālprocesa dalībnieks

P.P.R.

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Pamatlēmuma 2002/584, ar grozījumiem, kas izdarīti ar Pamatlēmumu 2009/299 ⁽²⁾, 15. panta 1. punkts var tikt interpretēts tādējādi, ka galīgam spriedumam par izpildes tiesu iestādes lēmumu atteikt pieprasītās personas nodošanu ir *res judicata* spēks attiecībā pret citu citas dalībvalsts izpildes tiesu iestādi, vai arī tas ir jāinterpretē tādējādi, ka tas neliedz atkārtot nodošanas pieprasījumu saskaņā ar to pašu Eiropas apcietināšanas orderi, ja apstākļi, kas bija lieguši iepriekšējā Eiropas apcietināšanas ordera izpildi, ir novērsti vai ja lēmums atteikt šā Eiropas apcietināšanas ordera izpildi nav bijis atbilstošs Savienības tiesībām, ar nosacījumu, ka jauna Eiropas apcietināšanas ordera izpilde neizraisa Pamatlēmuma 2002/584 1. panta 3. punkta pārkāpumu un ka nodošanas pieprasījuma atkārtošana ir samērīga atbilstoši Pamatlēmuma 2002/584 interpretācijai 2023. gada 31. janvāra spriedumā [Puig Gordi u.c. (C 158/21)] (141. punkts un atbilde uz 6. prejudiciālo jautājumu)?
- 2) Vai Pamatlēmuma 2002/584, ar grozījumiem, kas izdarīti ar Pamatlēmumu 2009/299, 1. panta 3. punkts, to skatot kopsakarā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. panta otro daļu, var tikt interpretēts tādējādi, ka izpildes tiesu iestāde nevar atteikt Eiropas apcietināšanas ordera (kas izsniegts soda izpildei) izpildi, ja, veicot pārbaudi par pienākumu ievērot cilvēktiesības Eiropas apcietināšanas ordera izpildes procedūrā, saistībā ar Hartas 47. panta otrajā daļā paredzētajām tiesībām uz taisnīgu lietas izskatīšanu attiecībā uz prasību par tiesību aktos noteiktu tiesu ir konstatētas neatbilstības tiesu iestādes kolēģijas sastāva (kas pasludināja notiesājošu spriedumu) dalībnieku zvēresta došanā, neapšaubot citu valsts iestāžu iejaukšanos tiesnešu iecelšanas procesā?
- 3) Vai Pamatlēmuma 2002/584, ar grozījumiem, kas izdarīti ar Pamatlēmumu 2009/299, 1. panta 3. punkts, to skatot kopsakarā ar Pamattiesību hartas 47. panta otro daļu, [var tikt interpretēts] tādējādi, ka situācijā, kad persona, par kuru izsniegts Eiropas apcietināšanas orderis, apgalvo, ka tās nodošana izsniegšanas dalībvalstij izraisītu tās tiesību uz taisnīgu lietas izskatīšanu neievērošanu, apstākļi, ka ir pieņemts Interpola Lietu kontroles komisijas lēmums, kurā ir izdarīta atsauce tieši uz minētās personas situāciju, pats par sevi nevar pamatot izpildes tiesu iestādes atteikumu izpildīt attiecīgo Eiropas apcietināšanas orderi? Bet vai turpretī šādu lēmumu minētā tiesu iestāde var citu aspektu vidū ņemt vērā, lai novērtētu, vai pastāv sistēmiskas vai vispārējas nepilnības šīs dalībvalsts tiesu sistēmas darbībā vai nepilnības, kas ietekmē tādas objektīvi identificējamu personu grupas tiesisko aizsardzību, pie kuras pieder attiecīgā persona?

⁽¹⁾ Šis lietas nosaukums ir izdomāts. Tas neatbilst neviena lietas dalībnieka reālajam personvārdam vai nosaukumam.

⁽²⁾ Padomes Pamatlēmums 2002/584 (2002. gada 13. jūnijs) par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm (OV 2002, L 190, 1. lpp.), ar grozījumiem, kas izdarīti ar Padomes 2009. gada 26. februāra Pamatlēmumu 2009/299 (OV 2009, L 81, 24. lpp.).

- 4) Vai Pamatlēmums 2002/584, ar grozījumiem, kas izdarīti ar Pamatlēmumu 2009/299, var tikt interpretēts tādējādi, ka tas neliedz pieprasījumu nodot pieprasīto personu, pamatojoties uz to pašu Eiropas apcietināšanas orderi, kura izpildi vienas dalībvalsts izpildes tiesu iestāde sākotnēji atteica, atkārtot citā izpildes tiesu iestādē citā dalībvalstī, ja izsniegšanas tiesu iestāde pati konstatē, ka iepriekšējais lēmums atteikt Eiropas apcietināšanas ordera izpildi nebija atbilstošs Savienības tiesībām, ņemot vērā jau pastāvošo Tiesas judikatūru vai tikai tādēļ, ka Tiesā ir iesniegts prejudiciāls jautājums par šajā lietā piemērojamo Savienības tiesību interpretāciju?
- 5) Vai Pamatlēmuma 1. panta 2. punktā paredzētais savstarpējas atzīšanas princips, kā arī LES 4. panta 3. punkta pirmajā daļā paredzētie savstarpējas uzticēšanās un lojālas sadarbības principi, tos skatot kopsakarā ar nepieciešamību nodrošināt procedūrā iesaistīto personu tiesību efektīvu aizsardzību tiesā, ņemot vērā arī Pamatlēmuma 2002/584 15. un 19. pantu, ļauj izsniegšanas dalībvalsts tiesu iestādēm (izsniegšanas tiesai, ko pārstāv tiešs pārstāvis, vai, pēc minētās tiesas uzaicinājuma, citām tiesu iestādēm, piemēram, saistītajam tiesnesim, valsts dalībniekam *Eurojust* vai izsniegšanas dalībvalsts prokuroram) izsakot lūgumus, piedāvājot pierādījumus un piedaloties tiesu debatēs, tieši piedaloties Eiropas apcietināšanas ordera izpildes procedūrās tiesās, kuras veic izpildes tiesu iestāde, kā arī izmantot pārsūdzības līdzekli pret lēmumu par nodošanas atteikumu – ja tiesību aizsardzības līdzeklis ir paredzēts un šādā gadījumā saskaņā ar izpildes dalībvalsts tiesībām – pamatojoties uz un ievērojot līdzvērtības principu?
- 6) Vai LES 17. panta 1. punkts, kas attiecas uz Komisijas pilnvarām, ņemot vērā Pamatlēmumu 2002/584, var tikt interpretēts tādējādi, ka Komisijas pilnvaras, kuru mērķis ir sekmēt vispārējās Savienības intereses, šajā nolūkā uzņemoties atbilstīgas iniciatīvas, un pilnvaras, kuru mērķis ir uzraudzīt Savienības tiesību piemērošanu, var tikt īstenotas Eiropas apcietināšanas ordera jomā arī pēc Eiropas apcietināšanas ordera izsniegšanas tiesu iestādes pieprasījuma, ja šī pēdējā minētā iestāde uzskata, ka izpildes tiesu iestādes atteikums izpildīt Eiropas apcietināšanas orderi būtiski apdraud savstarpējas uzticēšanās un lojālas sadarbības principus, lai Komisija pieņemtu pasākumus, ko tā uzskata par nepieciešamiem saskaņā ar šīm pilnvarām un pilnīgi neatkarīgi?
- 7) Vai Padomes Pamatlēmuma (2002. gada 13. jūnijs) par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm, kas grozīts ar Padomes Pamatlēmumu 2009/299/JAI (2009. gada 26. februāris), 1. panta 3. punkts kopsakarā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 4. pantu, kurš attiecas uz necilvēcīgas vai pazemojošas izturēšanās aizliegumu, ir jāinterpretē tādējādi, ka, pārbaudot ieslodzījuma apstākļus izsniegšanas dalībvalstī, pirmkārt, izpildes tiesu iestāde nevar atteikties izpildīt Eiropas apcietināšanas orderi, pamatojoties uz informāciju, kas nav bijusi darīta zināma izsniegšanas tiesu iestādei un attiecībā uz kuru šai pēdējai minētajai nav bijis iespējas sniegt papildu informāciju Pamatlēmuma 15. panta 2. un 3. punkta izpratnē, un, otrkārt, izpildes tiesu iestāde nevar piemērot augstāku standartu nekā Hartā paredzētais, konkrēti neprecizējot noteikumus, uz kuriem tā atsaucas, it īpaši saistībā ar prasībām ieslodzījuma jautājumā, piemēram, “precīza sodu izpildes plāna” izstrādi, “precīzu konkrēta izpildes režīma noteikšanas kritēriju” izstrādi un garantiju izstrādi diskriminācijas aizlieguma jomā “īpaši ekskluzīvās un delikātās situācijas” dēļ?